

офицеръ Перри, началникъ на една ескадра, принудилъ японското правителство да открие нѣколко пристанищни градове за свободна търговия, които по-сетнѣ станали достъпни и на европейскигѣ държави. Днесъ търговията въ Япония е достъпна и свободна не само за нѣколко пристанищни градове, а и за вжтрѣшността. Наравно съ търговскитѣ прѣдприятия, европейцитѣ станали носители и на своя напрѣдничавъ животъ; японцитѣ се запознали отъ тѣхъ и съ европейската образованостъ и съ формитѣ на конституционното управление, което и усвоили отъ 1890 година. Ала отъ равенството, което дава конституционното управление за народитѣ, въ които е въведено то, японцитѣ почти се не ползуватъ, а сж запазили много нѣща отъ феодалния животъ. Японскиятъ народъ и сега още се дѣли на съсловия или класи: дворяни, духовенство, войници, лѣкари и второстепенни чиновници, търговци, селяни и надничари; даже прѣзрѣната каста на паритѣ, които се наброяватъ до 300,000 човѣка, живѣятъ и сега въ отдѣлни квартали, иматъ си отдѣлни храмове, училища и не се смѣсватъ съ другитѣ съсловия

Японскиятъ народъ, като твърдѣ възприемчивъ, по скоро се отрѣсва отъ азиатския варваризъмъ и днесъ по образование и напрѣдкъ той заема първо мѣсто между останалитѣ азиатски народи. Голѣмитѣ грижи на японца за народната просвѣта сж му дали това мѣсто. Японецътъ се гордѣе съ многото училища: нѣма село безъ училище, а гимназии, търговски и занаятчийски училища сж достатъчно навикнали; иматъ си и два университета — въ Токио и Киото. Ала иаредбата на училищата имъ не е добра. Японецътъ по природа лесно възприема новитѣ нѣща, но и лесно ги забравя. Това нѣщо ще ни помогне да узнаемъ, че японскитѣ ученици, прѣдъ видъ на прѣтрупаната програма, излизатъ съ слаби познания изъ училищата.

Японецътъ вече разполага съ мрѣжа отъ телеграфи желѣзни пѣтища и параходи, — срѣдства — които му осигуряватъ и добрѣ развита търговия. Ала въ търговскитѣ си зимания — давания, японецътъ не е честенъ.

Освѣнъ възприемчивостъта, като отличителна черта у японца, се явява веселостъта, вѣжливостъта и любезностъта. Наравно съ това той е и храбъръ и когато дотрѣбва, той прѣзира живота, за да запази своята честь и оная на отечеството си. Той живѣе просто и е благодаренъ отъ малко; храни се почти съ растителна храна и риба, а месо и млѣко твърдѣ малко употребява. Едриятъ добитѣкъ, макаръ че е твърдѣ малко развѣденъ, понеже японецътъ самъ се впрѣга въ колата, употребява се само за тежка работа, а месото му не ядатъ. Японецътъ е доволенъ, като има въ къщата си оризъ и чай.